

Když se řekne, že je někdo na scestí, představím si člověka, který opouští cestu (ať už skutečnou či obraznou) a vrhá se do míst, která jsou neprobádaná, nebo (pro osobu na cestě) nehostinná či špatná. Zajímavé je, že jsem nikdy neslyšel nikoho pojmenovat případný návrat na tuto cestu – že by někdo byl třeba na vzcestí? Nu, zcela jinak si s tímto slovním spojením poradila skupina **Isara**, která si ho vyložila jako opak slova rozcestí – tedy jako místo, kde se schází cesty, poutníci, muzikanti a kdovíco (a kdo) ještě. Tento „nový“ význam se jí tak zalíbil, že si ho zvolili nejen do názvu svého pravidelného pořadu, ale i své prvotiny na stříbrné placce. Nu, a jestli se tímto krokem kapela ocitla na scestí či na vzcestí je již na posouzení každým jednotlivým posluchačem, kterému se v následujících řádcích pokusím naznačit, co a z jakých směrů se nám na tomto scestí sešlo.

„Tvrdé jádro“ kapely Isara tvoří bratři Šeemberkové, David (kytara, mandola) a Filip (kytara, irské flétny), spolu s Mirkem „Rýšou“ Novákem (baskytara), Tomášem „Terry“ Vydrou (bicí) a Markétou Rýdlovou (akordeon, klávesy). Kapelu doplňuje Robin Franc na banjo a Jan Hušek na housle či elektrickou kytaru. Tuto sestavu kapela pro účel nahrávky obohatila o své hosty: Dana Vališe na irské loketní dudy, Jana Banise na irskou příčnou flétnu a Rejku Balcarovou, která pomohla nejen s vokály, ale také s produkcí tohoto CD.

Těžištěm alba jsou především irské, anglické a skotské lidové písně (s jednou výpůjčkou od Micka Ryana), povětšinou velmi dobře otextované ať už bratry Šeemberkovými nebo dvorními textaři Václavem Pinkavou a Tomášem Rýdlem. Skladatelskou invencí přispěl do alba jenom Filip Šeemberk, a to závěrečnou písní *Zbytek zeleného mýdla*.

V písních si najdou to své nejen vyznavači irské a skotské muziky, které album osloví precizní instrumentací a nástrojovým obsazením, ale také i lid folkový, který hledá v písních sdělnost.

Vpravdě, textu je ku poslechu dosti a povětšinou mu neuškodí ani drobná textařská zaškobrtnutí, naopak, tyto drobné nedokonalosti jenom podtrhují autentičnost vyprávění.

Mezi písně, které se mi snad napoprvé vryly do paměti, patří velmi dobře vypointovaná píseň o neukojitelné *Vdově*, co překoná i samotného ďábla, „odborářská“ píseň *Čtyři pence* či *Tambork*

a
zajímavými texty,
Mazlíček

,
Kamenitá cesta k Dublinu

,
Níl Na Lá

a
Zbytek zeleného mýdla

svými melodiemi. Ani ostatní písně se nenechají zahanbit, dumavější povahy jistě potěší
Erin Grá Mo Chroí

,
Sněhy hbitě tají

, či
Nádhernej den

. Jenom s jednou písní tohoto alba jsem měl poněkud potíže. Když jsem točil CD ve svém přehrávači potřeť a počal si při tom listovat přiloženým zpěvníčkem, s velkým překvapením jsem objevil, že píseň na třetí pozici v albu má nějaký děj a při dalším poslechu jsem dokonce objevil melodii. Nevím, zda je to přemírou slov či se dotýčný text příliš nepotkal s muzikou – můj mozek pravidelně vypínal v polovině první sloky a o čem je píseň

Utonulí milenci

jsem zjistil až po dalších třech posleších, kdy jsem všechnu svou pozornost upřel k ději této písni. Když jsme u toho zpěvníčku – listování v něm mi připravilo zajímavé zjištění – některé části textu, které jsem považoval za „akustickou konstantu“ se objevily ve zcela novém světle. Konkrétně třeba v písni

Mazlíček

se ozvaly mé základy angličtiny, ale sotvaže si radostně poskočily, ihned se zasekly na další části, se kterou si neporadil ani překladáč strejdy Gůgla. Nu, žiji tedy v tom, že text „Madam, I'm a darling, a di ro, a dither“ je kombinací obého, nebo opravdu nevím. Jinak sem tam vysvětlení nějakého neznámého pojmu pod čarou opravdu potěší! Samostatnou kapitolou je již zmíněná závěrečná píseň –

Zbytek zeleného mýdla

. Hudebně se vymyká celému albu a tvoří takový „závěrečný bonbónek“. Dynamicky se pohybuje od tiché kytary se zpěvem až po folkrockový nářez, zakončený až „AG flekovskou“ dohrou. Škoda jen, že kdyby se tato píseň dostala do rádia, tak by ten krásný „ohon“ v rámci krácení písni zcela jistě kupírovali.

Celkový dojem z prvotiny je velmi dobrý, kapela má citlivé aranže a čitelný hudební rukopis. Hosté zvuk kapely dobře doplňují ku prospěchu písni bez přílišné exhibice, a tak to má být. Kapela sama své CD překřtila na „dlouhonahrávající“, však na něm pracovali celých čtrnáct měsíců. Přesto album působí kompaktně. Jedinou mnou objevenou chybou (a to jsou opravdu drobnosti) je snad jen mírná bezradnost zvukaře s hůře uchopitelným zpěvem Filipa Šešemberka v některých písních (rozdíl je poměrně dobře patrný při porovnání písni *Mazlíček* a *Kamenitá cesta k Dublinu*

).

O vloženém zpěvníčku už byla v tomto textu řeč. Volně vyjmutelná knížečka obsahuje stopáž a texty jednotlivých písni, sem tam doplněné nějakou tou vysvětlivkou či fotkami ze studia.

Jo, a když jsme u toho hraní se slovíčky – na bookletu mají krásný „kruhový obchod“! {desky 1272}